

ВЕЛИКА СРБИЈА

ISSN 1452-9165

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
Издање за Врачар - Бесплатан примерак

БЕОГРАД
ГОДИНА XXII

2011. ГОДИНЕ
БРОЈ 3454

Врачар данас 2

Поштовани суграђани

Веомасмообразовани Вашим интересовањем за наше заједничке проблеме на нашем Врачару. Ваша подршка свакако нам је изузетно значајна. Захвални смо на Вашим примедбама, предлозима и сугестијама и настојаћемо да што квалитетније радимо на решавању заједничких проблема, када већ локални режим то не може да постигне. Знамо да су заузети разноразним личним и страначким пословима и проблемима. У овом броју пишемо о некада популарном Врачарцу, односно новоустановљеној депонији. Мислила је локална власт на нас и створила нам депонију. Још када бисмо добили и попуст кроз признанице Инфостана, било би нам корисно у ова тешка времена. Наравно, морамо бити и хумани, те помоћи председ-

нику наше општине, јер нас је 65000 а председник је само један. Не изостављамо ни нашу омиљену тему о пословном простору. Потрудићемо се у наредним бројевима да нешто кажемо и о другим јавним предузећима.

Стамбена проблематика је стално актуелна, у наредним бројевима о тој теми. Припремамо посебан број који се односи на ШУПЉУ СТЕНУ - четири године изузетно великих улагања, а деца још немају користи од тога.

Знамо да у општини ради огромна већина честитих и вредних радника и функционера и захвални смо свима који су смогли снаге и храбрости да нам својим информацијама и документацијом помогну у нашем раду.

СРБИЈА ЧЕКА ШЕШЕЉА!

ОДБОРНИЧКА ГРУПА

Српска радикална странка у Скупштини градске општине Врачар има одборничку групу која броји десет одборника. Чланови, симпатизери и грађани врачара могу контактирати одборнике сваки радни дан од 17 до 20 часова. Контакт могу остварити лично, доласком у ОО СРС Врачар, Охридска 1 или путем следећих бројева телефона: 243-87-88 и 244-88-67.

ВРАЧАРАЦ

Локалној власти све честитке за новоотворену депонију отпадног материјала.

Ревносни члан тима

Ђорђе Беламарић
Воли да ради
прековремено

Годинама је постојао тржни центар популарно називан ВРАЧАРАЦ. Налазио се одмах уз Храм Светог Саве. Решио режим да прекине муке корисницима пословног простора и напрасно поруши тржни центар, уз изговор да желе да уреде и улепшају врачарски плато. Да је то заиста био циљ, нико не би имао ништа против, али... То је оно али које негира све претходно. Некада давно је неко певао "Падај, сило и неправдо". Данас на Врачару чујемо "Влада сила и неправда". Демократија на роду, али како то наложи чувени **ТИМ** и његов вођа.

Врачарски плато треба уредити сходно значају изузетно важних објеката за овај народ. Ту су Народна библиотека Србије и Храм Светог Саве, као и споменик војводи Карађорђевићу. Дуго је трајало судско спорење општинских власти и корисника простора у Врачарцу. А онда? Онда одједном падне напамет чувеном **БАНЕТОВОМ ТИМУ** да постане агилан и то поруши. Руку на срце, некако не иду заједно привремени тржни центар и Храм Светог Саве. Ипак...

Сигурни смо да је правда негде на пола пута између корисника простора у Врачарцу и локалног режима. Међутим, моћ је у рукама ових других. Како и не би била, када се њихови министри јавно изјашњавају да ће морати да крше законе и ове године.

Пре шест месеци члан Већа општине Врачар Ђорђе Беламарић приступи рушењу. Јако полицијско обезбеђење је било присутно у доношењу штете грађанима Врачара. Били су ажурни и цео сат пре званичног радног времена самозадовољно започели рушилачки пир, односно, уништавање Врачарца. Упиташе новинари зашто тако рано, Беламарић и не трепну, а изрече неистину – „Није рано, радно време почиње у 7 часова“. Истина јесте да је радно време служби у општини Врачар од 8 часова, а осинони функционери се обично не појављују пре 10 или 11 часова. Господин Беламарић обично тада и долази на „посао“.

Локална власт се куне како посвећује изузетну пажњу екологији, а направила је депонију грађевинског шута уз Храм Светог Саве, између улица Мутапове, Мачванске и Боре Станковића. У буџету су одвојена милионска средства за рушење. Међутим, после рушења остали су шут и руине које „кресе“ цео крај, па и сам Храм. Зашто се то не уклони?

Не уклања се јер постоји некакав судски спор(?!). Када се рушило, тада ни грађани ни суд нису били битни. Ваљда реформа судства још траје. Све једно, Врачар је коначно добио и своју депонију грађевинског шута. Чим је жуто предузеће створило, вероватно је легално. Како ли би грађани који би ту одлагали свој отпад били санкционисани? Све једно, ми препоручујемо грађанима да се уздрже од коришћења грађевинске депоније која се назива Врачарац, вероватно у знак сећања на некадашњи тржни центар, па и ресторан Рас у њему, где је власт (Демократска странка) немилице трошила средства за репрезентацију.

22. фебруара 2011. одржана је 20. седница СГО Врачар, на којој је указано на проблем Врачарца. Одборник Српске радикалне странке Миомир Јовић, који је поставио питање, направио је педесетак снимака фотоапаратом. Нико од надлежних није желео да погледа те снимке. У име локалног режима, одговор је покушао да да члан Већа општине Данило Глумац. Одговорио је толико немушто да ни он сам није поверовао у изречено. Тврдио је како се води судски спор, како се шут не може очистити до окончања спора и на крају како су власници сами порушили своје локале.

ОПШТИНСКИ ОДБОР ВРАЧАР

Седиште општинског одбора Српске радикалне странке Врачар је у
Охридској 1/1.

Бројеви телефона: 243-87-88 и 244-88-67.

vracar@srpskaradikalnastranka.rs

Радно време је радним даном од 17 до 20 часова.

ПРЕДСЕДНИКУ ТРЕБА ПОМОЋ

Покренимо акцију за финансијску помоћ председнику општине Врачар јер има мању плату од својих радника.

Не дам систематизацију
Нисте мој ниво (власти)

Јована Механџић

Волим
своје
раднике

Својим потписом гарантујем
али не знам шта

Јасмина Бабић

Под изговором смањења администрације по захтеву ЕУ, председница општине Милена Милошевић још 2006. године отпустила је близу 20 радника. Председничко место заузима Бранимир Кузмановић и исто ради у два наврата када отпушта најпре 11, а затим још 16 радника. Истине ради, треба рећи да су сви ти радници добили отпремнине и своје сиве књижице. Ако узмемо у обзир да су сви добили по 3000 или нешто више евра, реч је о пристојној цифра која је оптеретила буџет. Град Београд из свог буџета платио је за групе које су отеране 2006. и 2007. године. За групу од 16 радника који су отпуштени 2010. године, отпремнине је платила општина. Дакле, опет је тај новац узет од грађана или је можда кредит неке међународне институције који ће враћати наша деца и унучи уз услов да савладамо белу кугу. Тада нема бриге за кредите, односно њихово враћање.

Радници су квалификовани као технолошки вишак. Конкретне приговоре на њихов вишедеценијски рад немају ни општинске власти ни грађани. Пардон, локални властодршци имају приговор - ниједан од тих радника није члан Демократске странке. Није извесно да ли је и један од њих учествовао у паљењу и пљачки Народне скупштине Републике Србије или Радио телевизије Србије за време петооктобарског пуча. За неке се, додуше, шушкало да су симпатизери па можда и чланови неких других странака. Реч је, дакле, о радницима које је режим оценио као политички неподобне.

Одборници Српске радикалне странке тражили су низ докумената на увид, на пример - систематизацију радних места. Тај захтев је председница Скупштине Градске општине Врачар другарица Јована Механџић одбила са образложењем да постоје четири нивоа власти, а одборници су само један ниво. Постављено је питање: Колико има запослених на одређено време? Добили смо одговор пред 11. седницу Скупштине Градске општине Врачар, која је одржана 24. новембра 2009. године.

У одговору који је потписала начелница Одељења за финансије и заједничке послове Јасмина Бабић, тврди се да је само **7 (седам)** запослених на одређено време. Изнете су и тврдње да су, цитирамо: **закључно са коначном платом за јул 2009. бруто плате (са порезима и доприносима) запослених на одређено време износиле укупно 16.165.734,71 динара, да се исплаћују као и осталим запосленим из средстава планираних за плате запослених. Трошкови доласка и одласка са посла за првих седам месеци ове године износе 667.473,71 динара и исплаћују се као и осталим запосленима из средстава планираних за трошкове превоза за запослене** (довршен цитат).

Није тешко израчунати колике су плате тих седам запослених, а у прошлом броју смо већ писали колике су плате изабраних функционера чији је број после избора готово удвостручен. Мало је нелогично да сваки од седам радника има неколико пута већу плату него председник општине. Зато предлажемо: покренимо акцију за финансијску помоћ председнику општине. Такође се испоставља да је јефтине долазити таксијем на посао него куповати маркицу за превоз.

У званично добијен одговор од надлежних неће нико поверовати. Сасвим је јасно, ЗАКОН О РАДУ се крши, систематизација радних места не постоји, а и када би постојала сигурно се не би поштовала.

Право стање је следеће:

БРОЈ ЗАПОСЛЕНИХ НА ОДРЕЂЕНО ВРЕМЕ ПО СЛУЖБАМА

Одељење за грађевинске и комуналне послове: у 2008. години било је 5 радника на одређено време. Исти број и у 2009. у 2010. години повећао се на 8. Шефица одсека на одређено време је Наташа Милојевић.

Одељење за имовинско-правне и стамбене послове: у 2008. и 2009. години један запослен на одређено, а у 2010. ради 2 на одређено време. Мина Борота-Ристић на месту шефа одсека.

Одељење за буџет, привреду и друштвене делатности: било је 7, у 2010. смањен број радника на одређено време на 6. Милица Ђокић је на месту шефа одсека.

Одељење за општу управу: 2008. године је било 3, у 2009. повећано на 5, а у 2010. смањено на 4 радника на одређено време.

Одељење за инспекцијске послове: 2008. године је било 6, а 2009. године 5. У 2010. години број је повећан на 9 запослених на одређено.

Служба за скупштинске послове: има 6 радника на одређено у 2008. и 2009. години, а у 2010. број се повећава на 7.

Служба за финансијске и заједничке послове: у 2008. години било је 13, већ у 2009. години 16, а у 2010. је 14. Од тога су Мирко Керановић и Александар Љубојевић шефови одсека.

Општинска управа: у 2009. један радник а у 2010. години два радника на одређено време. У ову службу сада су сврстане две помоћнице и један помоћник председника општине. Вероватно да би се смањило притисак на функционерски део буџета.

У 2010. години укупан број запослених је 144, од чега 55 на одређено време. Важно је напоменути да знатан број на одређено време ради три, четири и више година, а узорни радници са вишедеценијским стажом су отпуштени само зато што нису партијски послушници.

Врачар данас - 2

Пословни простор на демократски начин

Ми држимо власт и то је доста од нас. Што је моје то је само моје, што је наше то је Алајбегова слама, а што је твоје биће и моје.

Још од јуна 2008. године, грађани се натежу са **жутим** предузећем оличеним у Банетовом тиму око нечега што је наше, што припада грађанима Врачара и Србије. Конкретно, око онога што називамо **пословни простор**. Интересовали смо се за пословни простор како онај монтажни, привремени и покретни део, тако и за простор у стабилним, односно зиданим објектима. Што смо се више интересовали то су нам немуштије одговарали. Временом се показало да је реч о неистинама. 14. децембра 2010. године, по ко зна који пут, одборници Српске радикалне странке инсистирали су на томе да добију одговор на питање: Зашто поједини локали којима управља ЈП „Пословни простор Врачар“, на пример у Грчића Миленка 14а, Максима Горког 27а, киосци на углу улице Бирчанинове и Булевар ослобођења, локал у Булевару ослобођења 31... стоје празни годинама?

На 20. седници Скупштине Градске општине Врачар, одржаној 22. Марта 2011. године, добили смо писани одговор. Запањујућом брзином, нема шта! Читамо и не можемо веровати колико неистина је изнето. Локални режим је забораван или довољно дрзак да себи допушта обманљивање одборника, а преко њих и свих грађана Врачара.

Одговорили су нам да су пословне просторије које се налазе у Грчића Миленка 14а биле предмет судског спора који је окончан по закључку Трговинског суда у Београду бр.468/08 од 14.02.2008. године и после спроведене судске процедуре исти је издат у закуп.

Пословне просторије у улици Максима Горког 27а су предмет судског спора.

Покретни објекат-киоск на углу улица Бирчанинове и Булевар ослобођења није у власништву ГО Врачар, тј. није поверен на управљање ЈП „Пословни простор Врачар“. Пословне просторије у улици Булевар ослобођења 31 исељене су од стране „ХИДРОТЕХНИКА-БЕОГРАДГРАДЊА“ 06.10.1999. године по Закључку о дану и часу исељења, посл.бр. И-210/97, Четвртог општинског суда у Београду.

Грчића Миленка 14а

Булевар ослобођења 31

Чињенице су сасвим другачије. Потписница одговора др Тијана Благојевић, председница Скупштине Градске општине Врачар, **МОРАЛА** је бити упућена пре него је дала овакав одговор. Веома дуго је чланица чувеног тима и са поносом то истиче. Занемарила је претходне усмене одговоре, које је дао председник општине Бранимир Кузмановић, као и писане, које је дала Јована Механџић, тадашња председница Скупштине. Изгубила је из вида и претходни План постављања привремених објеката на подручју општине Врачар из 2006. који је још увек на снази („Службени лист града Београда“, бр. 24/2006 од 30. новембра 2006. године).

Заборавила је да је председник општине за скупштинском говорницом рекао како су сви киосци издати и доносе редован и солидан приход. Ипак, четири нису издата, од којих се један налази на локацији 47 (Булевар ослобођења, испред парка Васе Пелагића, на углу са Бирчаниновом улицом, наспрам зграде број 25).

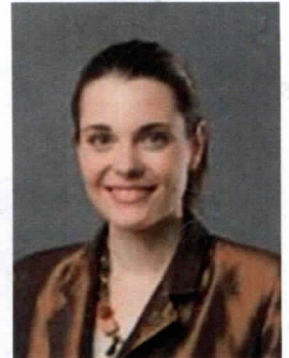
То није спречило Кузмановића да за четири киоска, међу којима и за онај на локацији 47, распише лицитацију. Овај објекат никад није издат и данас представља ругло, као и киоск на углу Охридске улице који припада Агенцији за пословни простор града Београда.

Господин председник је као један од изговора истакао да се чека електроенергетска сагласност. Дакле, неки киосци нису, нити ће доносити приход. Колика је штета од некоришћења није тешко израчунати, ако узмемо у обзир 100 евра месечно, па то помножимо са 12 месеци и то за пет година. То је једна од неистина.

Простор у Грчића Миленка 14а је издат, тако каже власт у свом одговору. Невероватно је да ће неко плаћати преко две године закупнину за простор који није у функцији. Узмимо у обзир квадратуру и цену закупа. Стварно би неко морао имати штампарију новца да би у ваздух бацио десетак хиљада и више евра. Чак и данас на објекту стоји упозорење да се у њега не може ући без сагласности ЈП „Пословни простор“.

Један познати фудбалер је држао кафић ЧЕТВОРКА у Булевару ослобођења 31. Прошле јесени кафић је изгорео, с обзиром на то да су напуштено и запуштено градилиште заузеле непознате особе и лажиле ватру како би се грејале. На разбијеним вратима бившег кафића јасно се види обележје чији је пословни простор, а познато нам је и да је власник кафића био порески обвезник по том основу.

У наредном броју навешћемо још неколико примера доброг и домаћинског рада на уништавању онога што је јавно, односно, наше. Некада смо то звали друштвена имовина, сада државна, а заправо је приватно власништво врачарских властодржаца. Свака част локалним властима на домаћинском уништавању наше имовине.

Др Тијана Благојевић

ИМПРЕСУМ

Оснивач и издавач: **Српска Радикална Странка**, За издавача: др **Војислав Шешељ**Уредник издања: **Миомир Миша Јовић**

Издање припремио: Савет за информисање ОО СРС Врачар. Охридска 1, 11000 Београд.

Адреса редакције Магистратски трг 3, 11080 Земун.